

4. Максимова Т.С. Формування інноваційної політики підприємства / Т.С. Максимова, О.В. Філімонова, К.В. Липшван // Економічний вісник Донбасу. – 2010. – № 2. – С. 181-183.

5. Яловий Г.К. Сутність інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства [Електронний ресурс] / Г.К. Яловий, С.В. Колесов, О.В. Іваницька. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2009/Economics/44632.doc.htm.

ІННОВАЦІЇ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

***СЕРДЮЧЕНКО А.Д., ЗАЙКА О.В., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКО***

Важливими стратегічними напрямками розвитку сільського господарства є науково-дослідний прогрес та інноваційні процеси, що дозволяють вести безперервне оновлення виробництва на основі освоєння досягнень науки і техніки.

Можна виділити три основних напрямки впровадження інновацій в діяльність сільськогосподарських підприємств:

1) інновації в сфері людського фактора – підготовка фахівців, здатних експлуатувати нову техніку, обладнання та технології, підвищення їх кваліфікації, перепідготовка;

2) інновації в сфері біологічного фактора – розробка і освоєння нововведень, які забезпечують підвищення родючості земель сільськогосподарського призначення, зростання продуктивності тварин і врожайності сільськогосподарських культур;

3) інновації в сфері техногенного фактора – забезпечують вдосконалення техніко-технологічного потенціалу сільськогосподарського підприємства [2, 4].

Класифікація інновацій в сільському господарстві наведена в таблиці.

Інноваційний розвиток аграрного виробництва передбачає використання високопродуктивних і стійких до несприятливих факторів зовнішнього середовища сортів рослин і порід тварин, здійснення в ньому комплексної механізації і автоматизації, підвищення кваліфікації, умов праці та побуту працівників, перехід на інтенсивні екологічно чисті та ресурсозберігаючі технології виробництва

* Науковий керівник – Зайка С.О., к.е.н, доцент

сільськогосподарської продукції, забезпечення інтеграції науки з виробництвом. При цьому важливо строго враховувати вимоги техніко-технологічних, природно-біологічних і технологічних законів [3-4].

Таблиця

Класифікація інновацій в сільському господарстві [1-5]

<i>Класифікаційна ознака</i>	<i>Вид інновації</i>
Біологічна	- новий сорт і гібрид сільськогосподарських рослин; - нова порода, вид тварин і птиці; - створення рослин і тварин, стійких до хвороб і шкідників, несприятливих факторів навколишнього середовища.
Технічна	- використання нового виду техніки або обладнання.
Технологічна	- нова технологія вирощування сільськогосподарських культур; - нова технологія в тваринництві; - науково-обґрунтовані системи землеробства і тваринництва; - нова ресурсозберігаюча технологія виробництва і зберігання сільськогосподарської продукції.
Хімічна	- новий вид добрив; - нові засоби захисту рослин.
Економічна	- нова форма організації, планування і управління; - нова форма і механізми інноваційного розвитку підприємства.
Соціальна	- забезпечення сприятливих умов життя і праці сільського населення.
Інновації в менеджменті	- нова форма організації та мотивації праці; - новий метод ефективного управління персоналом.
Маркетингова	- вихід на новий сегмент ринку; - удосконалення якості продукції та розширення асортименту; - нові канали поширення продукції.

Стимулюючими факторами інноваційного розвитку сільського господарства є галузевий диспаритет цін, технологічна відсталість і низька конкурентоспроможність аграрного виробництва, нестача кваліфікованої робочої сили, дефіцит фінансових ресурсів, висока ставка комерційного кредиту, повільні темпи впровадження у виробництво досягнень аграрної науки і передового досвіду.

У процесі інноваційної діяльності треба враховувати специфіку сільського господарства, де відтворення засноване на використанні

землі, рослин і тварин, на забезпеченні єдності техніки і біології, економіки та екології. Інноваційна діяльність повинна бути спрямована на забезпечення ефективного економічного зростання на основі використання інтенсивних ресурсозберігаючих технологій виробництва агропродукції, біологізації і екологізації виробничих процесів [5]. Тому в сільському господарстві поряд з традиційними напрямками інноваційної діяльності (технологічними, організаційними, соціальними) використовуються селекційно-генетичні, меліоративно-екологічні і біотехнологічні напрямки, які передбачають створення нових високопродуктивних і стійких до зовнішнього середовища сортів і гібридів сільськогосподарських рослин і порід тварин, застосування ресурсозберігаючих і екологічно чистих технологій обробки ґрунту і виробництва агропродукції, створення біологічних засобів захисту тварин і рослин, а також біологічної продукції для потреб переробної промисловості.

Література.

1. Заїка С.О. Генезис дефініції інновація / С.О. Заїка, О.В. Грідін // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка». Випуск 2(48). – Ужгород, 2016. – С. 24-30.
2. Заїка С.О. Фактори формування інноваційного потенціалу підприємств / С.О. Заїка // Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка. – 2015. – Том 20. – Випуск 6. – С. 94-97.
3. Інноваційні агротехнології [Монографія] / За ред. Д.І. Мазоренка, Г.Є.Мазнева – Харків: ХНТУСГ. – 2007. – 385 с.
4. Мазоренко Д.І. Адаптація інноваційних агротехнологічних рішень до умов різного ресурсного забезпечення сільськогосподарських підприємств / [Д.І. Мазоренко, Г.Є. Мазнев, О.О.Артеменко та ін.] // Науково-технічний журнал «Техніка АПК» № 9-10 (вересень-жовтень) 2008. - С. 12-16.
5. Ткаченко С.А. Бюджетування як система забезпечення інноваційного розвитку підприємств [Монографія] / [С.А. Ткаченко, О.М. Потішняк, О.О. Артеменко, С.О. Заїка]; за ред. С.А. Ткаченка, О.М. Потішняк. – Харків: Вид-во «Міськдрук», 2012. – 160 с.